

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2009. március 11. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

Az emberölés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt a **vádlt** ellen indított büntetőügyben a **Bács-Kiskun Megyei Bíróság** 2009. január 16. napján kihirdetett **11.B.310/2008/27.** számú ítéletét **h e l y b e n h a g y j a .**

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 6.000 (Hatezer) forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak, a Bács-Kiskun Megyei Bírósági Gazdasági Hivatal felhívása szerint.

Megállapítja, hogy a vádlott lakcíme helyesen: **(Település, tanya megnevezése, házszám).**

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségét emberölés büntettének kísérletében és ittas járművezetés vétségében mondta ki. Ezért halmazati büntetésül 8 év börtönre, 8 év közügyektől eltiltásra és 2 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és a védő fellebbezett, a büntetés súlyossága miatt, enyhítés érdekében. A védő a fellebbezési nyilvános ülésen az egyenes szándékot vitatta, védence javára eshetőleges szándék megállapítását, összességében enyhítést indítványozott.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség az elsőfokú tényállásnak a vádlott büntetett előéletére vonatkozó adatainak helyesbítését és az elkövetés eszközének, valamint

helyének pontosítását, összességében azonban az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezések alaptalanok.

Az elsőfokú ítélet tényállása kismértékben megalapozatlan [Be. 351. § (1) bekezdés és (2) bekezdés b) pont II. fordulata és c) pontja], mert a vádlott büntetett előéletére vonatkozó adatok egymással ellentmondóan nyertek rögzítést, az elkövetés helye nem pontosan és az elkövetés eszköze sem mindenre kiterjedően nyert rögzítést a tényállásban.

A kismértékű megalapozatlanságot a másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az iratok egybehangzó tartalmára figyelemmel a következők szerint küszöbölte ki:

Az elsőfokú ítélet 2. oldalán a vádlott büntetett előéletére vonatkozó adatok helyesen nyertek rögzítést azzal, hogy a másodikként megjelölt pénzbüntetés napi tételeinek száma 200, és az egy napi tétel összege 300,- Ft volt. Az elsőfokú ítélet 3. oldalán a történeti tényállásban rögzítettek pontosításra szorulnak, a 2007. július 5. napján megvalósított magánlaksértés és készpénz helyettesítő fizetőeszközzel visszaélés vétségének kísérlete miatt az ügyészség nem megrovásban részesítette a vádlottat, hanem a vádemelést vele szemben elhalasztotta.

Az elkövetés eszközeként használt kés hegyes csúcsban végződő, éles penge volt, melynek átlagszélessége 18 mm és az szúrásra, vágásra, az élet kioltására alkalmas (nyomozati iratok 111. oldal).

Egyebekben az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával a szükséges és lehetséges körben lefolytatott bizonyítás eredményeképpen megalapozott tényállást állapított meg, amely a most írt kiegészítéssel és helyesbítéssel vált irányadóvá a felülbírálat során.

A megalapozott tényállásból mindkét bűncselekményt tekintve helyesen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére és a bűncselekmények minősítése is törvényes.

Bf.II.39/2009/7.

Az elsőfokú bíróság az elsőfokú ítélet 7. oldal utolsó bekezdésében helyesen sorolta fel, hogy mely tárgyi tényezőkből következett arra, hogy a vádlott szándéka nem testi sértés okozására, hanem a sértett életének kioltására irányult. E körben figyelemmel volt a 15. számú irányelvben kifejtettekre.

Nem tévedett akkor sem, amikor azt állapította meg, hogy a vádlott egyenes szándékkal - a cselekmény elkövetésének pillanatában a sértett halálát kívánva - követte el a bűncselekményt.

Abból, hogy a vádlott legalább közepes erővel, felülről lefelé irányulóan szúrta meg a sértettet az igen hegyes és éles, 140 mm pengenhosszúságú késsel, illetve, hogy az első sikertelen szúrást követően ismét szúrt a sértett háta irányába, megalapozottan az a következtetés vonható le, hogy a halálos eredmény bekövetkezésébe nem csupán belenyugodva, hanem azt kifejezetten kívánva követte el a sértett sérelmére megvalósított bűncselekményt.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor megállapította, hogy a vádlott élet ellen irányuló bűncselekménye befejezett kísérlet volt, a vádlott mindent megtett annak érdekében, hogy a halálos eredmény bekövetkezzen, kizárólag az időben érkezett szakszerű orvosi ellátás mentette meg a sértett életét.

A bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság hiánytalanul és helyesen sorolta fel és azokat súlyuknak és jellegüknek megfelelően értékelve szabta ki a fő- és mellékbüntetéseket.

A súlyos beszámítású élet elleni bűncselekmény kísérletét és a közlekedés rendje elleni bűncselekményt bűnhalmazatban megvalósító, kedvezőtlen előéletű vádlottal szemben kiszabott 8 év börtön nem olyan súlyos főbüntetés, amelynek lényeges enyhítése lenne indokolt. A közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértéke is kellően igazodik a megvalósított bűncselekmények jellegéhez és tárgyi súlyához és a közúti járművezetéstől eltiltás mellékbüntetés tartama is arányos. Ezek enyhítésére sem látott indokot a másodfokú bíróság.

Következésképpen az enyhítést célzó védelmi fellebbezések alaptalannak bizonyultak, ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdés I. fordulata alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a Btk. 99. § (1) bekezdése alapján számította be a további előzetes fogvatartás időtartamát a szabadságvesztésbe és a Be. 381. § (1) bekezdése és a 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárás során kirendelt védelmével felmerült bűnügyi költség viselésére.

A vádlott nyilvános ülésen tett előadása alapján megállapította pontos lakcímét.

A másodfokú végzés ellen a Be. 386. § (1) bekezdés megfelelő alkalmazásával nincs helye fellebbezésnek.

S z e g e d , 2009. március 11.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk. Katona Tibor sk. Mezőlaki Erik sk.
 a tanács elnöke a tanács tagja,előadó a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.39/2009/7. számú végzése és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 11.B.310/2008/27. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és végrehajtható.

S z e g e d , 2009. március 11.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke